

Beschrijving van de drie stoofperenrassen die opgenomen worden in de Ark van de Smaak

Winterlouwjtje

De herkomst is onbekend; het ras is waarschijnlijk heel oud. De peer is lang en smal, peervormig. De kleur is groengeel. Bij rijpheid wordt de peer geelgroen met een rode blos aan de zonzijde, met verspreide roestvlekken. Het vruchtvlees is wit, vast en tamelijk zoet. De peer is roodkokend. De pluktijd is oktober en de consumptietijd november tot februari. De boom groeit steil opgaand en kan heel oud worden.

Kamperveen, synoniem Kampervenus

De herkomst is vermoedelijk Frankrijk vanwege de Franstalige synoniemen Chat-Brulé en Pucelle; het ras is al beschreven in de 18e eeuw. Qua vorm lijkt Kamperveen op de bekende stoofpeer Gieser Wildeman. De kleur van de schil bij rijpheid is geel met een rozerode blos, een plasje om te zien. Hij heeft stevig geelwit, tamelijk sappig vruchtvlees dat matig zoet is. De pluktijd is oktober en de consumptietijd november tot en met februari. Hij kleurt lichtrood bij het koken.

Winterjan, synoniem Kleipeer

Winterjan is waarschijnlijk inheems en heel oud. Het is een kleine stoofpeer; hij is even breed als hoog en de grootste diameter ligt in het midden. De kleur is eerst groengeel, later geelgroen, met roestvlekken bij de kelk. Het vruchtvlees is wit, hard en korrelig. Hij stooft rood en vraagt weinig suiker bij de bereiding. De pluktijd is oktober en hij is te bewaren tot maart. Door de gedrongen groei is de boom geschikt als windhaag en langs slootkanten. Hij groeit op alle grondsoorten. Daardoor is het ras is zeer geschikt voor aanplant in de particuliere tuin. De kwaliteit van Gieser Wildeman is nog iets beter: deze is roder in de kook en vooral diens vruchtmoot is beter dan van Winterjan/Kleipeer. Het is een van de beste stoofperen. Toen het gerecht speeptjes (stoofperen met spek) niet zo vaak meer klaargemaakt werd, verdween ook de specifieke vraag naar Winterjan/Kleipeer.

